

మండే ఎండలు, వెంటాడే కరవుతో ప్రజల దురవస్థ-పాలకుల నిర్దిష్టం

ఏప్రిల్ నెల ప్రారంభంకాకమునుపే భానుడు తన ప్రతాపం చూపుతున్నాడు. 40 డిగ్రీలు దాటిన ఉప్పోశ్రేష్టగ్రతలు అనేక ప్రాంతాల్లో సర్వస్వాధారణమవుతున్నాయి. పెరుగుతున్న వేడిమికి, గాలులు కూడా తోడై పలుచోట్లు వడగాల్పుల మరణాలు ఇరు తెలుగురాష్ట్రాల్లోనూ రోజుా పదుల సంఖ్యలో నమోదువుతున్నాయి. రాబోయే మూడు నెలల కాలంలో అనేక ప్రాంతాల్లో ఉప్పోశ్రేష్టగ్రత 50 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ నమోదుకావచ్చని వాతావరణ నిపుణులు పోచ్చరిస్తున్నారు. వాతావరణంలో పెనుమార్పులు చోటుచేసుకోవటానికి, ఉప్పోశ్రేష్టగ్రతలు అసాధారణంగా పెరగటానికి ప్రకృతితో తమ చిత్తమొచ్చినట్లుగా చెలగాటమాడుతూ లాభావేక్షే పరమావధిగా వున్న సామ్రాజ్యవాదులు, వారికి దాసోహంచేస్తున్న మనదేశ, రాష్ట్రాల పాలకులు - వాతావరణ సమతల్యత గురించి ప్రజలకు ప్రబోధాలు చేస్తున్నారు. ఎండ సమయంలో బయటటిరగాదని, సీరు అధికంగా తీసుకోవాలని రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని కష్టజీవులకు ఆరోగ్య సూత్రాలు వల్లపేయటంతో సరిపుచ్చుతున్నారు.

గత 3 సంాలుగా దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలతోపాటుగా తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలలోనూ తీవ్రకరువు, దుర్భ్రిక్ష పరిస్థితులు వెంటాడుతున్నాయి. ఎన్నో జిల్లాలలో భూగర్జుజలాలు మున్సిపల్ లైంపింగ్ అడుగంటాయి. అనేక ప్రాంతాల్లో బోర్డమీద ఆధారపడిన వ్యవసాయం మూలనపడింది. కొనపూపిరితోనున్న పంటను బతికించుకోవటానికి రైతులు ఎకరాకి వేలరూపాయలు వెచ్చిస్తున్నాయి. ఫలితం కానరాకుంది. మీదుమిక్కిలి భూగర్జుజలాలు అడుగంటంతో ముఖ్యంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలన్నింటా ప్రజలు తాగునీటికి తీవ్రమివస్తులను ఎదుర్కొంటున్నారు. దశాబ్దాలుగా ఏనాడూ ఎండిపోని బాపులు, చెరువులు ఎండిపోవటంతో బిందెడునీళ్ళకోసం సుదూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళవలసివస్తోంది. అనేక గ్రామాల ప్రజానీకం ఊరిచెరువుల్లో అడుగంటిన కలుపిత నీటినే గత్యంతరం లేక తాగునీటిగా ఉపయోగించుకుంటూ, ఎన్నో రోగాలపాలవుతున్నారు. చుక్క చుక్కగా బాపులలో ఊరే నీటికోసం కన్నులు కాయలు కాచేలాగా, రాత్రంతా వేచివుండి మంచినీటికోసం మహిళలు ఎన్నో అవస్థలు పడుతున్నారు. మనుషులకే తాగునీటి అవస్థ ఇలావుంటే, ఇక మూగజీవాల పరిణ్మితి పరిణామితంగా వుంది. పశువులకు పశుదనమన్నదే కర్కాండి. తాగునీరు, పశుగ్రాసం కొరతలతో గ్రామీణ రైతాంగం తమ పశువులను గత్యంతరంలేని పరిస్థితుల్లో కబేళాలకు తరలిస్తున్న దుర్భాగ్య దృశ్యాలు కోకొల్లలు.

తాగునీటితోపాటు సాగునీరు కరువపటంతో వ్యవసాయం మరింతగా కుదేలైంది. అస్తుభిస్తూగా సాగుతున్న వ్యవసాయం ఈ విషట్టుర పరిస్థితులతో మరింత వెనకపట్టు పట్టింది. వ్యవసాయంమై ఆధారపడిన గ్రామీణ ప్రజానీకపు భవిష్యత్తు అగమ్యగోవరహాతోంది. వ్యవసాయం సాగక రైతులు, వ్యవసాయపనులమై ఆధారపడిన రైతుకూలీలు, కొలురైతులు, చేతివృత్తుల వివిధ ప్రజానీకం పొట్టపోసుకునేందుకు పల్లెలను వదలి సుదూర ప్రాంతాలకు వలసలు సాగిపోతున్నారు. ఈ వలసల సంఖ్య అనుమాయంగా పెరగనున్న సంకేతాలు కన్పడుతున్నాయి. కేవలం 2015 సంవత్సరంలోనే ఆరులక్షల మందికిపైగా పేదలు రాయలసీమజిల్లాల నుండి వలసవెళ్ళటం, అంటే ప్రతిరోజు 1600 మంది చొప్పున ప్రజలు తరలివెళ్ళటం - కరువు తీవ్రతకు, ప్రజల దుస్థితికి అడ్డంపడుతోంది.

వరుసగా గత మూడు సంవత్సరాలుగా వెంటాడుతున్న వర్షాభావం, కరువు పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటూ వ్యవసాయం చేసిన రైతాంగానికి, ముఖ్యంగా సన్న, చిన్నకారు, మధ్యతరగతి రైతాంగానికి వ్యవసాయానికి పెట్టిన మదుపు ఖర్చుకూడా చేతికండక రుణాల ఊబిలో కూరుకుపోతున్నారు. ఈ విషమ పరిస్థితులను అధిగమించే మార్గాంతరం కానక పలువురు రైతులు ఆత్మహత్యలను ఆశ్రయిస్తున్నారు. మిగిలిన కుటుంబ సభ్యులకు మరింత శోకాన్ని, కష్టాల్చి మిగిలిపోతున్నారు. ప్రభుత్వం అందజేస్తున్న లెక్కల ప్రకారమే ఈ సంఖ్య కూడా క్రమంగా పెరుగుతూ రావటం ఎంతో అందోళన కలిగిస్తోంది. 2015 సంాలో ఒక్క మహారాష్ట్ర రాష్ట్రంలోనే అధికారిక లెక్కల ప్రకారమే 3,228 రైతులు బలవన్నరణాల పాల్పడగా, 2015 డిసెంబర్, 2016 జనవరి మాసాల్లోనే 610 మంది రైతులు ఆత్మహత్యలకు పాల్పడటం-రైతు జీవితాల్లో పెనకల్లోనికి దర్శణం పడుతున్నది.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చాలా ఘనంగా పేర్కొంటున్న రైతాంగ అనుకూల బడ్డెట్లు, రైతులకోసం ప్రత్యేక వ్యవసాయ బడ్డెట్లు, గ్రామీణ ఉపాధిపోమీ పథకాలు, పంట రుణాల మాఫీ పథకాలు, పంటలబీమా పథకాలు, ఆహార భద్రతా చట్టాలవంటివీ సన్న, చిన్నకారు రైతాంగానికి, కొలురైతాంగానికి, గ్రామీణ పేదలకు కనీస ఉపశమనాన్ని కూడా కల్పించలేక పోతుండటమే-ఈ పథకాల, చట్టాల దొల్లతనాన్ని తేటతెల్లంచేస్తోంది.

తాగునీరు లభ్యత, సాగునీరు, పశువులకు మేత, ఆహారధాన్యాల లభ్యత, ఇంధనవనరుల లభ్యతవంటి అంశాలమై ఆధారపడి కరువు పరిస్థితుల తీవ్రతను అంచనాగట్టి, తదనుగుణంగా తక్కణ సహాయ, ఉపశమన చర్యలు తీసుకునేందుకు ‘మాన్యువల్స్’ (నిర్దేశక సూత్రాలు) సిద్ధంగా వున్నవ్యాప్తికి పాలకులు వాటి అమలుకు పూనుకోవటంలేదు. పైగా ‘కరువు’ అనే పదం బదులుగా ‘వర్షాభావం’ అనే పదాలను వాడి కరువు తీవ్రతను తగ్గంచి చూపటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కరువు మండలాలను ప్రకటించి తక్కణ సహాయచర్యలు చేపట్టటంలో ఉద్దేశపూరిత నిర్లక్ష్యం వహిస్తున్నారు. కరువు లేదా ఇలాంటి ప్రకృతి విషట్టుల నుండి ఉపశమనానికి, ప్రజలకు సహాయమందించేందుకు కేటాయించే నిధులను కూడా పైనుండి క్రింది దాకా అధికార యంత్రాంగమేగాక,

అధికార రాజకీయ నాయకుల, మంత్రుల అనుయాయుల జేబులు నింపటానికి వెచ్చించటంతో ప్రజల పరిస్థితి మరింత ఆందోళనకరంగా పరిణమించింది.

ఇంతకాలంగా కరవు పరిస్థితులు నెలకొంటున్నా, వాతావరణ శాస్త్రవేత్తలు తదనుగుణమైన హాచ్చరికలు చేస్తున్నా, వాటిని పెడవెనిన పెట్టిన పాలకులు-కరవు నెదుర్కొనేందుకు తక్కణ, తీర్మాలిక చర్యలను చేపట్టటానికి బదులుగా, రాబోయే వానాకాలంలో వర్షాలు మెండుగా కురువనున్నాయని, ఆ నీటినంతా నిల్వచేసుకోవటానికి పథకాలను సిద్ధంచేసుకోవాలని ప్రకటించటం ఎంతటి హస్యాస్పదం?! భూగర్జుజలాలు, ఉపరితల వర్షాలు, వరదనీరు, నదీజలాలను సమగ్రమైన, శాస్త్రియ పద్ధతిలో వినియోగించటం ద్వారా దేశంలోని ప్రతి అంగుళం భూమికి తాగు, సాగునీరు అందించగలగటమేగాక, కరవు - వర్షాభావం వంటి పరిస్థితులను సమర్థవంతంగా అధిగమించగలిగే పథకాలను పాలకులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే విస్మరిస్తున్నారనేది సృష్టం. అంతేకాదు, తమ స్వార్థ, సంకుచిత రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసం దేశంలోను, రాష్ట్రంలోనూ కొన్ని ప్రాంతాలను నిరంతర క్షామపీడిత ప్రాంతాలుగా వుంచి, తద్వారా ప్రాంతాల మధ్య అసమానతలను తమకు అవసరమైనపుడ్లా రేపటానికి, మరోవైపున బడా, బహుళజూతి పరిశ్రమలకు కారుచోక కూలీలను అందించటానికి వీలుగా మలుచుకుంటున్నారు.

ప్రజలపైకి ముంచుకొచ్చిన తక్కణ ఈ ముప్పునుండి బయటపడవేయవలసిన కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకులు - మరింకేవేవో పనికిరాని పథకాలతో ‘అరచేతిలో వైకుంఠం’ చూపెడుతూ, ప్రజలను జోక్కట్టేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. వివిధ రూపాల్లో ప్రజల్లో అవైక్యతను పెంచేందుకు పూనుకుంటున్నారు. ఈ కుటులను గుర్తెరిగి, తక్కణ కరవు సహాయ, ఉపశమన చర్యలు, తాగునీరు, పశుగ్రాసం సరఫరా చేయాలనే డిమాండ్స్ తో ప్రజానీకం ఉద్యమించాలి. ఎండల తీవ్రతకు పిట్టుల్లా జనం రాలిపోకుండా ప్రభుత్వం, హారపొలనా యంత్రాంగం తక్కణ చర్యలు చేపట్టాలని, రక్షణలు కల్పించాలని, వడగాడ్పుల విలయాన్ని కూడా ప్రకృతి విపత్తుగా పరిగణించి తదనుగుణంగా ప్రజారక్షణ చర్యలు చేపట్టాలనే డిమాండ్స్ తో ఉద్యమించాలి.

oooooooo